

ÎNCHEIERE

27 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Qube Construct”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Qube Construct” împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău cu privire la obligarea emiterii certificatului de urbanism pentru proiectare și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 10 august 2017, SRL „Qube Construct” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău privind obligarea emiterii certificatului de urbanism pentru proiectare și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este proprietarul terenului amplasat pe xxxxxx, cu destinația pentru construcții, iar la 26 iulie 2016 a prezentat Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare schița de proiect privind amplasarea pe terenul indicat a unui complex cu încăperi comerciale și spații locative, acesta fiind coordonat și aprobat de arhitectorul-șef al municipiului Chișinău.

Reclamanta a invocat că la 16 mai 2017 s-a adresat autorităților publice locale cu cerere privind eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare or, lipsa obiecțiilor la cererea depusă prezuma că reclamantul a anexat și toate actele prevăzute de lege, însă prin răspunsul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare nr. 21/2967, recepționat la 25 mai 2017, s-a refuzat în eliberarea certificatului solicitat pe motive formale, deși legea nu instituie dreptul autorității de a refuza eliberarea certificatului de urbanism.

A menționat reclamantul că la 27 iunie 2017 a depus cerere prealabilă în vederea soluționării extrajudiciare a litigiului, care a fost respinsă prin răspunsul Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare nr. 21/1611-p din 11 iulie 2017.

A solicitat reclamantul obligarea părților să elibereze certificatul de urbanism pentru proiectare pe lotul de teren amplasat pe xxxxx a unui imobil conform schiței de proiect aprobate de arhitectorul-șef al mun. Chișinău și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 09 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Qube Construct” împotriva Primăriei municipiului Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Qube Construct” și a fost menținută hotărârea din 09 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a concluziona astfel Curtea de Apel Chișinău a constatat că certificatul de urbanism pentru proiectare se emite în baza documentației de urbanism, ce interzice edificarea unor construcții cu destinație distinctă de zona stabilită în această documentație, situație întrunită în speță în contextul în care apelantul/recurentul a solicitat eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectarea unui complex ce conținea încăperi cu destinație locativ, amplasamentul căruia urmează a fi realizată în zonă urbanistică comercială. Prin urmare, solicitarea apelantului contravine documentației de urbanism și permisiunea autorității publice locale de a proiecta o construcție cu o destinație ce nu corespunde zonei urbanistice este inadmisibilă.

A mai invocat instanța de apel că este nefondat argumentul apelantului/recurentului referitor la faptul că legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nu instituie dreptul autorității publice abilitate de a refuza eliberarea certificatului de urbanism, deoarece această interpretare este eronată și limitată în contextul constatării neîntrunirii în cazul dat a documentației de urbanism și neînălăturării dubiilor referitoare la existența sau lipsa unei interdicții de folosință a terenului conform destinației solicitate.

La 10 februarie 2020, SRL „Qube Construct”, a declarat recurs, iar la 25 mai 2020 a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre o nouă examinare.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Recurentul a susținut că instanțele inferioare, la examinarea cauzei au invocat pârâțul necorespunzător. Prin urmare, dacă Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău nu erau competente să elibereze certificatul de urbanism, atunci instanțele de judecată, din oficiu, urmau să verifice dacă aceste organe erau competente să elibereze un refuz.

A menționat recurentul că instanțele de judecată au omis din oficiu să examineze competența Direcției generale arhitectură, urbanism și relații funciare de a refuza în eliberarea certificatului de urbanism. Astfel, în opinia recurentului

instanțele de judecată inferioare, au emis aprecieri contradictorii la faptul existenței sau inexistenței refuzului.

La 17 februarie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului mun. Chișinău și Primăriei mun. Chișinău, copia recursului declarat de SRL „Qube Construct”, împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Conform avizelor de recepție anexate la materialele dosarului, Consiliul mun. Chișinău și Primăria mun. Chișinău, au luat cunoștință de copia recursului declarat.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În contextul prevederilor art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Materialele dosarului confirmă faptul că decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces, însă, date despre recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Prin urmare, recursul declarat de către SRL „Qube Construct”, la 10 februarie 2020, a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de SRL „Qube Construct”, în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul depus de SRL „Qube Construct”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind

lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Qube Construct”.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Qube Construct”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh